

alt Fald en større Lønning, end han tidligere har været nødt til at give det.

Ordføreren: Maa jeg hertil bemærke, at Naturen af det Vederlag, der her bestemmes, jo er den, at vedkommende Embedsmand, selv om han fik Vederlaget forhøjet, ikke paa nogen Maade har nødig at give sine Kontorister en højere Betaling end den, de nu faae. Det er jo Tilfældet, at han har udelukkende Raadighed over Anvendelsen af de Summer, der indrømmes ham til Vederlag til Kontorholdsudgifter, og ikke behøver at lade sig genere af, hvilken Beregning der ved Bestemmelsen af Vederlagets Størrelse er flet med Hensyn til Fuldmægtigens og Skriverens Løn, Betaling for Gyttaskriveri o. s. v. Dette er han aldeles uafhængig af, og derfor vilde det jo være i alt Fald overmaade vanskeligt at komme ind paa at ville begrænse hans Frihed i faa Henseende. Men derfor der af det Hensyn, som den ærede Minister nu nævnte, blev givet yderligere Tillæg til dette Vederlag, maatte man paa den anden Side begrænse vedkommende Embedsmands Frihed, idet man maatte sige, at han var pligtig til at bevise, at han virkelig havde anvendt den Forhøjelse, han havde faaet, paa de paagjældende Personer.

Berg: Jeg forstaaer meget godt den ærede Ministers Bemærkning til mig, jeg var gaaet ud fra det Samme; men fordi vedkommende kgl. Kommissarius har Kontorholdsagdgjørelse, anvender han dog noget af sin Tid og sine Kræfter paa dette Embede og drager Løde fra sine øvrige Embedsforretninger. Men naar han kan det og desuagtet kan nære sig med mindre Godtgjørelse end Andre, saa forekommer det mig, at den Slutning ligger nær — jeg skal i Øvrigt ikke nærmere gaa ind paa Sagen — at, hvis de Andre kunde sætte den samme Kraft paa deres Embedsforretninger, maatte de ogsaa kunne trykke Kontorholdsagdgjørelsen. At komme ind paa, at selve Kontorpersonalet ogsaa skulde være en Slags Statsembedsmænd paa samme Tid, som man slet ikke nøie kan beregne Omfanget af deres Virksomhed, eller hvorvidt de maatte have Anvendelse for deres øvrige Tid, kunde være farligt, men det ligger udenfor min Betragtning.

Judenrigsministeren: Jeg vil blot sige, at der intet Menneffe er, der forlanger, at man ligesvem skal tage i Beregning, for hvilket Beløb en Amtmand kan have en Fuldmægtig eller sine Kontorbetjente overhovedet, altsaa er det ganske rigtigt, at det er uafhængigt af de Meninger, som man i denne Henseende maatte have, og de Beregninger, man multigen maatte anfille; men det er ganske vist ikke uafhængigt af Tidens Tryk i det Hele, og det er en Selvsjølge, at naar andre Folk maa

betale den Hjælp, som de skulle have, højere, maa Amtmanden ogsaa gjøre det. Jeg vil navnlig sige, at det Ændringsforslag, der her foreligger med Hensyn til Amtmandsæmbedet i Randers, tilbøds er fremkommet ved Tryk fra Kontorpersonalets Side, som har fundet sig ilde tjent med at vedblive at arbejde for ham for den Betaling, de fik, hvilken de fandt for lille.

Ordføreren: Jeg vil paa Udvalgets Begne erklære, at dette Hensyn aldeles ikke har været medbestemmende for Udvalget til at gaa ind paa det Forslag til Forhøjelse, som er fremkommet fra den ærede Minister. Det er ved en Sammenligning med andre Embeder baade af lignende og af mindre Størrelse, at vi ere komne til at finde, at der var god Grund til sammenligningsvis at forhøje Kontorudgifterne for Randers Amtmandsæmbede med det Beløb, som er foreslaet af Ministeren; andre Hensyn have slet ikke ligget for i Udvalget, og det, at Udvalget tiltræder Forslaget, kan saaledes slet ikke fra dettes Side forklares derhen, at man har troet at burde tage det andet Hensyn, der af Ministeren er bragt frem.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning hvorved:

- 1) Forslag under Nr. 1 af Udvalget:
 § 4de Linie forandres: „5250“ til: „5000“
 vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.
- 2) Forslag under Nr. 2 af Samme:
 § 11te Linie forandres: „3,800“ til: „3,400“
 vedtoges enstemmig med 57 Stemmer.
- 3) Forslag under Nr. 3 af Samme.
 § 17de Linie forandres: „2,900“ til: 2,700“
 vedtoges uden Afstemning.
- 4) Forslag under Nr. 4 af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget:
 § 22de Linie forandres „2,650“ til „2,850“.
 vedtoges uden Afstemning.
- 5) Forslag under Nr. 5 af Udvalget:
 § 25de Linie forandres „3,050“ til „2,900“.
 vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

6) Lovforslagets eneste Paragraf, med de vedtagne Forandringer, saalydende:
 Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Embeder fastsættes fra den 1ste April 1874 at regne til følgende Beløb aarlig: